

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Herr Panthakaks Historie (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Herr Panthakaks Historie og Meeninger", i Ewald, Johannes: *Herr Panthakaks Historie og Meeninger*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 52. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald01dkval-shoot-idm140540297611376/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Herr Panthakaks Historie og Meeninger

fortælle den? – Fra Løberen til Secretairen, fra Trappe-Tøsen til Gouvernanten, havde det tusind-tungede Rygte og en naturlig Nysgjerrighed bragt alle Slottets Folk en efter anden ned i Portnerens Stue – Og ligesaa snart en kom, som ikke havde været der før, maatte han begynde sin Historie forfra – Dog dette var selv en Hjertestyrkning for Panthakak –

Kammer-Tjeneren fortalte sin Herre, Marquien af V*** det ved Afklædningen, og skjønt det var silde, og denne gamle Herre allerede vilde have gaet til Sengs, kunde han dog ikke staae den Begjærlighed imod, at høre noget, der var saa umenneskeligt og latterligt, med alle sine Omstændigheder – Han lod derfor den fremmede meget høflig bede, at han vilde umage sig op til ham; og denne adlydede med Glæde – Dog undsaae han sig noget ved sin Dragt, der dog, om man skal troe Historien, havde fordum udgjort en Deel af Portnerens Søndags-Klæder, da han saa sig i et prægtigt Gemak hvor hundrede Lys syntes at spille i de venetianske Speyle, og ligesom om Kap hvert Øyeblik at vise ham den stærke Contrast, imellem en udplyndret Jydsk Student og en rig Excellence – Hans Frygtsomhed og tvungne Miner røbede denne Undseelse saameget at Marquien mærkede det – Men han havde heller ikke mærket det, førend han med al den ømme Varsomhed, al den betænksomme, den hidetarmende, den umærkelige Hoflighed, alle de menneskekjærlige Miner, som ere saa naturlige hos en Hofmand, og saa fortryllende hos alle Stands-Personer, vidste at opmuntre sin Gjæst – Langtfra, som en af vore tykke Borgere, der har meer end de kan fortære, eller som en af vore suurseende Pedanter, eller som en af de Hielgene, der sukker af Oplæselse, og beklager af Had, at nedslaae ham med en eneste fornærmende, eller uoverlagt Anmærkning, nedlod han sig paa saa fin en Maade meer og meer til ham, at den gode Panthakak ikke vidste andet, end at det var ham, der steg op til hans Excellence. Det er en bedrovet Leylighed, sagde Marquien, som jeg har at takke for den Fornøielse, at see en artig Udlænder, en Dansk, som jeg horer, og en lærd Mand i min Eremitage – De er ja fød i Danmark? –

Ja Deres Excellence – I Sønder-jylland i F*** – Min Moder var Madame Kuchlein – Min Fader – –

De maae endnu fortælle mig det altsammen omstændeligt, Herr Panthakak, hvad Deres kjære Familie angaaer – Jeg tager Deel i det alt – Deres Uheld har rørt mig meget – – Men jeg glemmer at De